

[Maisted]

Jeg forstår udmærket fru Dorte Bennedssens dybe bekymring. Det er jo socialdemokratiet og de konservative, der har gennemført denne miljølovgivning, vi arbejder under.

Men der er to væsentlige problemer. Det er punkt 1, at fru Dorte Bennedsen påstår heroppefra, at alle de milliarder, der er investeret siden 1974, faktisk har ført til en dårligere situation på forureningsområdet i dag, end da vi startede på miljølovgivningen. Jeg synes for debattens videre forløb, at fru Dorte Bennedsen skylder os præcise eksempler på, at det er tilfældet.

Som punkt nr. 2 påstår fru Dorte Bennedsen, at man er parat til at se bort fra arbejdspladser. Det ville være rart, om vi også for den videre debats forløb kunne få at vide, i hvilken størrelsesorden fru Dorte Bennedsen tænker. Er det noget med 100.000? Er det 200.000 arbejdspladser, fru Dorte Bennedsen mener skal sættes til, fordi man fører en mere aktiv miljøpolitik?

Jeg tror ikke som fru Dorte Bennedsen, at der kun er 260.000 grønne – eller, som hr. Leif Herman sagde: velkommen i det grønne – jeg tror faktisk, at der er 5 millioner mennesker her i landet, der er indstillet på, at man skal beskytte miljøet.

Påstanden om, at det kan betale sig at forurene, er grebet ud af luften og savner enhver form for dokumentation.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nej, den savner ikke enhver dokumentation, hr. Maisted. Den er oven i købet undertiden indrømmet af den pågældende virksomhed, der forurener. Indrømmelsen fra Limfjordsøsters-Kompagniet med hensyn til forureningen af Klosterfjorden og Salling-sund stod i Morsø Folkeblad i november 1983. Begrundelsen for ikke at indføre de rensningsforanstaltninger, virksomheden skulle indføre, var, at ellers skulle man bare i løbet af nogle år foretage nye investeringer, og så var de penge spildt. Hvis hr. Maisted vil læse Morsø Folkeblad – jeg har ikke den præcise dato, men hr. Maisted kan få den bagefter – kan han forvisse sig om, at det er korrekt.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg synes, det var et lidt svagt eksempel. Jeg beklager, at jeg ikke læser Morsø Folkeblad. Men jeg skal da gerne læse artiklen, når hr. Leif Hermann præsenterer den for mig.

Det, jeg sagde, at påstanden om, at det kan betale sig at forurene, ikke er korrekt, skyldes selvfølgelig, at der er ingen, der forurener med vilje. Det er det offentlige tilsyn, der er årsag til, at noget sådant kan betale sig.

Ud over det eksempel fra Morsø Folkeblad kunne jeg altså ikke rigtig få noget, jeg kan arbejde videre med.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Først vil jeg gerne takke miljøministeren for et konstruktivt oplæg til den debat, vi nu er i gang med. Det er af uvurderlig betydning for Danmarks miljø, at vi har en minister på området, der søger samarbejde og dialog og ikke konfrontation. Det var det konservative folkeparti og socialdemokratiet, der sammen gennemførte den første miljøbeskyttelseslov her i landet. Det samarbejde fortryder vi ikke. Nej, vi ønsker at fastholde det brede samarbejde i dansk miljøpolitik, så vidt det er muligt.

En forurening ét sted bliver før eller senere alles problem. Derfor må alle være opmærksom på de mulige forureningsfarer. Her er vi ved hovedmidlet i den konservative holdning til et godt miljø, nemlig tillid til alles ansvar. Derudover har vi brug for oplysning og atter oplysning. Oplysning kan være med til at ændre gamle vaner og holdninger. Den, der til bunds har forstået det miljøbevidste budskab, vil ofte ikke medvirke til at forurene i hjem, på arbejdsplads og i naturen. Oplysning er måske i sidste ende en bedre sikring end lovgivning og hårde straffe. Oplysning er hovedmidlet, for den appellerer til den personlige ansvarlighed.

Alene er oplysning naturligvis ikke tilstrækkelig. Den må suppleres med en række forbud og påbud i form af love. Denne lovgivning skal baseres på den sikrest mulige viden. For at fremskaffe denne, også til brug i folkeoplysningen, er en massiv forskningsindsats nødvendig. Det slettest tænkelige, vi kan gøre med miljøet, er at ideologisere miljødebatten. Vore beslutninger må hvile på